

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам намозларининг кайфияти (9-дарс)

05:00 / 09.01.2017 2952

9-дарс

12-Матн:

Сүнгра рукуъ қилган ҳолда такбир айтардилар.

12-Матнинг далиллари:

ن دوسألا نب نمحرلا دبع نع قحسإ يبأ نع صوحألا وبأ انثدح ةببيتق انثدح-1
و هيـلـع هـلـلـاـ يـلـصـ هـلـلـاـ لـوـسـرـ نـاكـ لـاقـ [دـوـعـسـمـ نـبـ] هـلـلـاـ دـبـعـ نـعـ دـوـسـأـلـاـ وـ ةـمـقـلـعـ
رمـعـ وـ رـكـبـ وبـأـ وـ دـوـعـقـ وـ مـايـقـ وـ عـفـرـوـضـ فـخـ لـكـ يـفـ رـبـكـيـ مـلـسـ

1. Абдуллоҳ ибн Масъуд розияллоҳу анхудан ривоят қилинади: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳар бир пасайишда, күтарилишда, қиёмда ва қаъдада такбир айтардилар. Абу Бакр, Умар ҳам”. Термизий ривояти 1/35. “Ҳадис ҳасан саҳиҳдир”.

دبع انربخأ لاق نسحلا نب يلע تعمس لاق يزورملارينم نب هللا دبع انثدح ٢-
 يبأ نع نمحرلا دبع نب ركب يبأ نع يرهزلالا نع جيرج نبا نع كرابملانب هللا
 آده ئسيع وُبأ لاق يِوْهَيْ وُهَوْ رَبْكُيْ ناك مَلَسَ وْيَلْعُهَلْلَا يِلْصَّ يِبْنَلَّا نَأْ قَرْيَرْه
 حِيَحَصْ نَسَحْ ثِيَدَح

2. Абу Ҳурайра розияллоху анҳудан ривоят қилинади: “Набий соллаллоху алайхи васаллам әгилар эканлар тақбир айтардилар”. Термизий ривояти 1/35. Абу Ийсо айтади: “Бу ҳадис ҳасан саҳиҳдир”.

3. Абу Ҳурайрадан ривоят қиласы: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайхи
васаллам қачон намозга тұрсалар, рукуъ қилаётган пайтда такбир
айтардилар. Кейин рукуъдан белларини күттарған пайтда: “**Самиъаллоҳу**

лиман ҳамидах”, дердилар. Кейин тик турган ҳолларида: “**Роббана ва лакал ҳамд”,** дердилар. Кейин саждага эгилган ҳолларида такбир айтардилар. Кейин (гавдаларини) кўтарган ҳолларида такбир айтардилар. Сўнг мана шуни намознинг барчасида бажаар эдилар. Кейин жалсадан иккинчи (ракат)га туришда ҳам такбир айтардилар”. Муттафақун алайҳ. “Булуғул маром” 1/49.

→Абдурраҳмон ибн Абзо розияллоху анхудан ривоят қилингандан ҳадис ҳақида:

نْبَهَّلَلِدَبَعْنَعَنَأَرْمَعْنَبَسَحْلَنَعُوَبْعُشَانَرَبْخَأَلَاقِدَامَحُنَبَيَّحَيَانَثَدَحْمَلَسَوَهَيَلَعُهَّلَلَايَلَصَّيَبَنَلَافَلَخَيَلَصَّنَأَهَيَبَأَنَعَيَزَبَأَنَبَنَمَحَّرَلَدَبَعَرَيَتْكَتَلَأَهَتْيَالَنَأَكَفَ

“У Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга намоз ўқиган экан. У зот такбирни тугал килмас эканлар”. Абу Довуд ривояти. 1/310.

Ҳадиснинг маъноси қуидагича: “У зот қачон бошларини рукуъдан кўтарсалар ва сажда қилмоқчи бўлсалар такбир айтмасдилар. Қачон саждадан турсалар такбир айтмасдилар.

Бу ҳадисни Абдурраҳмон ибн Абзо розияллоҳу анҳунинг бошқалар эшигдан такбирни у эшигмаганига йўямиз. Бу такбир ҳаммага маълум ва машҳур бўлиб, ёлғиз Абдурраҳмон розияллоҳу анҳунинг сўзи уни айтмасликка далил бўла олмайди. Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламдан сўнг бу такбирни бугунги кунимизгача барча айтиб келган ва бу хабар мутавотирдир. Буни ҳеч ким инкор қила олмайди...

13-Матн;

Икки құллари билан тиззаларига сұянардилар. Бармоқларининг орасини очардилар.

13-Матнинг далиллари:

1. Абу Масъуд Уқба ибн Омирдан ривоят қилинади. У рукуъ қилиб, икки қўли орасини очиқ қилди ва икки қўлинин тиззаларига қўйди ҳамда тиззалари ортидан бармоқлари орасини очди ва: “Расууллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг мана шундай намоз ўқиётганларини кўрдим”, деди.

Аҳмад, Абу Довуд ва Насоий ривояти.

« - مَلِسْ وَ هِيلُعْ هَلْلَى هِيلُصْ - يَبْنُ لَهْلَى نَعْفَارَنْ بَةَعْ أَفَرَثِيَدَحْ يِيفَوْ - تَعْكَرَ آذِإِوْ » . دُواَدْ وُبَأْ هَأَوَرْ . كَيِتَبْكُرَ هَلَعَ كَيِتَحَأَرْ عَضَفَ

2. Руфоъа ибн Рофеънинг Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан ривоят қилган ҳадисида, у зот: “**Қачон рукуъ қилсанг, икки “қўлингни” икки тиззангга қўй**”, дедилар. Абу Довуд ривояти. Бу икки ҳадисга ҳеч ким таъна қила олмайди. Чунки санаддаги рижолларнинг барчаси сиқалардир.

Руфоъанинг ҳадиси суюниш ва бармоқлар орасини очишнинг таъкидланган суннат эканига далолат қиласи. Чунки қўйиш ва бармоқлар орасини очиш лафзи буйруқ тарзида келмоқда.

Суннатнинг таърифи:

Баъзилар суннатга шундай таъриф айтишади: “Суннат динда уни бажаришни лозим ҳам қилмайдиган ва уни тарк қилишни инкор ҳам этмайдиган сўз ва феъл билан юриладиган йўлдир”. Усул аҳлининг истилоҳига кўра суннат бажариш талаб қилинган, лекин тарк қилувчи гуноҳкор бўлмайдиган далил билан собит бўлган амалдир. Бу далил Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сўzlари, феъллари ёки тақрирлари билан собит бўлишининг фарқи йўқ. Буларнинг ҳаммасини умумлаштириш саҳиҳроқ ва яхшироқдир.

Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам бир суннатни ҳеч тарк этмай, доим қилган бўлсалар бу унинг таъкидланган суннат эканига далолат қиласи. Агар уни баъзан тарк қилган бўлсалар бу таъкидланмаган суннат бўлади. Агар уни бажармаган кишини инкор қилган бўлсалар, бу амалнинг вожиб эканига далолат қиласи.